

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכֶתְבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפֹאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

71

תשפ"א

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודיו, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיזוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבלת החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

עֲצֵתוֹ אֲמוּנָה

- א. איך נשארים עם החשק לדבר אל השם יתברך?.....
- ב. האם זה בסדר להחזיק מצלמה שיש בה וידאו ווויפי?.....
- ג. האם מתר בשבת לשבת בשמש כדי להשתזף?.....
- ד. על איזה הכשרים אפשר לסמוך במשקאות?.....
- ה. מתר לאכול בשבת קרטיב אדם כדי לצבוע את השפתים?.....
- ו. האם למסור את נהול סעודות השבת לידי ההורים?.....
- ז. אשתי נפגעה בתור בחורה, מה עושים עכשיו?.....
- ח. מתר להלביש בגדי ג'ינס לילדים?.....
- ט. אם אסע לאומן, הרי כל אחד ידע שאני חסיד ברסלב?.....
- י. איך אני יכול להחזיק מעמד עד שהשידוך שלי מגיע?.....
- יא. תפילה בלי דמעות, מתקבלת אצל הקדוש ברוך הוא?.....

איש אמונות

- א. תקרבו את הכנות שאין להן חברות.....א
- אני שומע ברוך השם דרישות שלום מאד טובות מהקעמפ.....א
- התקון שלנו זה להפיץ את העצות של רבינו הקדוש לכל העולם.....ב
- בזה שאתן עוזרות, אתן עוזרות לעצמכם.....ג
- הגדולה של האדם נמדדת ברצון הטוב שלו.....ג
- אין מצוה גדולה יותר לבת - מאשר לעזור לאמא.....ד
- שידוך מגיע פתאום.....ה
- אסור שהפצה תהיה על חשבון האשה והילדים.....ה
- לא כל אחד זוכה שהאשה מסכימה שהוא יסע לאומן.....ו
- אחרי חצות אסור להתפלל שחרית.....ז
- צריכים מאד להתזהר על אסור יחוד.....ז
- שבנותיך לא תדברנה מברסלב במוסד.....ט
- לעבוד לגור בקרית ברסלב.....י
- מילה טובה יכולה להציל את השני.....י

עצתו אמונה

איך נשארים עם החשק לדבר אל השם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לפני שנים מצאתי את הספרים של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וזה מאד הלהיב את לבי להשם יתברך, העצה של לדבר אל השם תפסה אותי, ואפילו שזה היה לי מאד קשה, התחזקתי לדבר ולבקש כל דבר מהשם יתברך, כי ידעתי שרק בזה טמונה הישועה שלי. במשך הזמן נחלשתי בזה, כי אני רואה שלא תמיד מגיעה הישועה שאני צריך, אני מסגל לבקש על משהו פעם אחר פעם, הרבה מאד פעמים, והישועה לא מגיעה. אני יודע ומאמין שאף תפילה לא הולכת לאבוד, הקדוש ברוך הוא משתמש בזה לדברים יותר חשובים, וכן הלאה, אבל למעשה זה גורם שיהיה יותר קשה לבקש מהשם יתברך, כי אני הרי זקוק עכשיו לישועה שאני מצפה לה.

אסביר את זה במשל, לו יאמר לי משהו שאם אסחב ערמה ענקית של לבנים הוא ישלם על זה הרבה מאד כסף, הייתי רץ לעשות זאת אפילו שזה קשה. אבל אם הוא מתחיל להגיד שהוא ישלם לי רק אחרי כל עשרים או שלושים פעמים שאסחב את זה, ויתכן שהוא יתעלם ממני, ויתכן שהוא ישלם רק אחרי שנה, או שיעשה לי טובות אחרות במקום זה; אז כבר יורד החשק מכל הענין.

אני לא מחפש לומר משלים ופולולים, אני רוצה להביע את הספקות והקשיים שלי. בהתחלה כשהרגשתי שאני רק צריך לפתוח את הפה והישועה כבר בדרך, עשיתי זאת בחשק גדול, אבל כשאני רואה שזה לא כל כך פשוט, אני מאבד את החשק והטעם בזה. אני ממשיך לדבר אל השם יתברך, אבל איך אני יכול להבעיר בתורה את החשק

הראשונה שהיה לי כְּשֶׁהתחלתי לדבר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ?

יישר פח

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יתְּבַרְךָ - יום א' פְּרִשְׁת מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קבלתי את מכתְּבְךָ.

תְּבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יתְּבַרְךָ שְׁתִּזְכֶּה לְאַמוּנָה, כִּי כְּשִׁישׁ אַמוּנָה חֲזָקָה
מִתְחִילִים לְהִרְגִישׁ 'הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא כָּאֵן, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתִּי, עִמִּי
וְאֶצְלִי'; אִז כְּבָר זוֹרֵם לְאָדָם לְדַבֵּר מֵעֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, לֹא מְרַגְּשִׁים
שְׂסוּחִים לְבָנִים, אִזִּי הַמְּשָׁל אֵינוֹ דוֹמָה לְנִמְשָׁל.

לְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ זֶה לֹא עֲבוּדָה קָשָׁה, לְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ זֶה כְּמוֹ
לְנִשְׁם; כְּמוֹ שְׂאֵף אֶחָד לֹא מִצְפֶּה שֶׁהוּא יִקְבַּל יְשׁוּעָה כְּשֶׁהוּא נוֹשֵׁם, לֹא
מִצְפִּים לְקַבֵּל מִשֶּׁהוּ בְּעֵת הַנְּשִׁימָה, כָּל נְשִׁימָה הִיא חֶלֶק מֵהַחַיִּים; כִּן גַּם
הַדְּבוּר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ נִעֲשֶׂה חֶלֶק מֵהַחַיִּים, כְּבָר לֹא רוֹצִים כְּלוּם, רוֹצִים רַק
לְהִיֹּת דְּבוּקִים אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ.

מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, רוֹאִים שְׂאָדָם יְכוּל לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ שְׂעוֹת אַרְכּוֹת עַל
כָּל מִינֵי דְּבָרִים, עַל דָּא וְעַל הָא, וְכִשְׁזֶה מְגִיעַ לְדְּבוּר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ הוּא לֹא
יְכוּל לְפִתּוּחַ אֶת הַפֶּה לְהוֹצִיא אֶפִּילוֹ מִלֵּה אַחַת; זֶה בָּא מִחֲסְרוֹן אַמוּנָה, שְׁלֹא
מְרַגְּשִׁים אֶת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ וְלֹא רוֹאִים אוֹתוֹ, מְרַגְּשִׁים כְּאִילוֹ 'אֵף אֶחָד לֹא
מִקְשִׁיב לִי' - וְזֶה גוֹרֵם שִׁיחִיָּה קָשָׁה לְדַבֵּר אֵל הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, כְּפִי שְׂרַבִּינוֹ אוֹמֵר
(לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן חֶלֶק א', סִימָן סב): "וּבְכֹאמַת, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלִב שְׁלָם,
'שְׁמֵלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ', וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִילָה, וְשׁוֹמֵעַ
הַתְּפִילָה, וְדָאִי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַבּוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת
דְּבָרָיו", אֲבָל אִם אֵין אַמוּנָה חֲזָקָה, וְמִי מְדַבֵּר כְּשְׂאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית,
הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָּן - אִז מִתְחִילִים לְהִכְנִס בּוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת,
מִתְחִילִים לְחַשֵּׁב 'הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֶה לְהַקְשִׁיב לְתַפְלוֹת שְׁלִי', כְּפִי
שְׂרַבִּינוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אַמוּנָה, סִימָן כב): "הַפְּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה
לְאָדָם", כְּמוֹ שֶׁהִנְבִּיא אוֹמֵר (יְשַׁעְיָה נט, ב): "כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם

לבין אלקייכם, וחסאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע"; העבירות גורמות להרגשה שהקדוש ברוך הוא לא נמצא עם האדם.

העצה היא לבקש על זה; תבקש מהשם יתברך שתהיה לך אמונה, תאמר לו את המילים האלה: "רבונו של עולם, תעזר לי, אני רוצה לזכות לאמונה חזקה, אני רוצה להאמין בך, אני רוצה להרגיש אותך, אני רוצה לזכור ממך תמיד. אבא יקר, אני לא יודע למה עם אנשים אני יכול לדבר, אני מקדיש כל כך הרבה שעות כדי לדבר ולשוחח עם אנשים וכשאני מגיע לדבר אתך - זה הולך לי כל כך קשה, למה אני לא יכול לדבר אתך? אני רוצה להרגיש שאתה פאן אתי, אני רוצה לראות אותך, אני רוצה שתהיה לי אמונה חזקה בך".

את המילים האלה תבקש אין ספר פעמים עד שתתחיל להרגיש שהקדוש ברוך הוא עומד לידך ומקשיב לך, אז אתה כבר לא תרגיש שאתה סוחר לבנים כבודות וכו', אתה תרגיש טעם כל כך טוב בחיים שלך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם זה בסדר להחזיק מצלמה שיש בה וידאו ווויפי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

תודה רבה על החיים שלי, תודה על כל השיעורים, ותודה רבה על הקמפ היפה,

ממש גן עדן פאן.

רציתי לשאול האם זה בסדר להחזיק מצלמה שיש בה וידאו ווויפי?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

... תחי', תלמידת מחנה בית פיגא

קבלתי את המכתב.

בְּוֵדַי שְׁעָדֶיךָ שְׁלֵא יִהְיֶה וּוִיפִי וְוִידָאוּ בְּמַצְלָמָה, כִּךְ תִּהְיֶה שְׁמוּרִים
מִדְּבָרִים לֹא טוֹבִים.

מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים - תִּבְקָשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהָ שְׁלֹכֶם, וְתִרְאוּ נְסִים
גְּדוֹלִים. כָּל הַחַיִּים שׁוֹנִים לְגַמְרֵי כְּשִׁחִיִּים עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

...

הָאֵם מִתֵּר בְּשִׁבְתָּ לְשִׁבְתָּ בְּשִׁמְשׁ כְּדִי לְהַשְׁתַּזְזֵךְ ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַקְּעֵמָה הַנִּפְלְאָה וְהַמִּיחָד בֵּית פִּינְאָ, כָּל כִּךְ נָעִים לְהִיּוֹת כְּאֵן בְּקִיץ. כָּל
הַבְּנוֹת חַיּוֹת בְּאַחַדוֹת, מְשַׁחֲקִים וּמְבַלִּים בְּיַחַד, לֹא פּוֹגְעִים אַחַת בְּשֵׁנִיָּה, לֹא רְבִים, בְּרוּךְ
הַשֵּׁם.

רְצִיתִי לְשִׂאוֹל הָאֵם מִתֵּר בְּשִׁבְתָּ לְשִׁבְתָּ בְּשִׁמְשׁ, כְּדִי לְהַשְׁתַּזְזֵךְ מֵהַשְׁמֵשׁ.

יִישֵׁר כְּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת מַטּוֹת-מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"א

... תְּחִי', תִּלְמִידַת מַחְנֶה בֵּית פִּינְאָ

קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

אַנִּי מְאֹד שְׂמֵחַ לְשִׂמּוֹעַ שְׂאַתֶּן נִהְנֹת בְּקַעֲמָפּ; כָּל הַבְּנוֹת חַיּוֹת בְּאַחַדוֹת,
לֹא רְבִים, לֹא פּוֹגְעִים אַחַת בְּשֵׁנִיָּה, עוֹזְרִים אַחַת לְשֵׁנִיָּה.

עַל הַשְּׂאֵלָה הָאֵם מִתֵּר בְּשִׁבְתָּ לְשִׁבְתָּ בְּשִׁמְשׁ כְּדִי שֶׁהַפְּנִים יִשְׁתַּזְּפוּ וְכוּ';
זֶה תִּלּוּי לְמָה רוֹצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְשׁ, אִם הַכְּפֹנָה הִיא כְּדִי לְקַבֵּל צָבַע אַחַר,

רוֹצִים שֶׁהַצָּבַע יִשְׁתַּנֶּה לְאָדָם, חוּם, שְׁחוּר - זֶה אֶסוּר (עֵינֵי שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת מִנְחַת יִצְחָק

חֵלֶק ה', סִימָן ל"ב). אִם רוֹצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְשׁ, נִהְנִים לְשִׁבְתָּ בְּשִׁמְשׁ - זֶה מִתֵּר, אֲבָל

צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד לֹא לְמַרְחַ מְשַׁחָה, כִּי בְּשִׁבְתָּ אֶסוּר לְמַרְחַ.

רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן בְּשִׁבְתָּ לְאַמִּירַת תְּהִלִּים; אִם בְּמִשְׁךְ הַשְּׁבוּעָה לֹא

הספיקו לומר תהלים - אז שבת הוא זמן טוב לסיים תהלים. בשבת אחרי הצהרים תשמרו על האחים והאחיות הקטנים, כדי שההורים יוכלו לנוח קצת.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

על איזה הכשרים אפשר לסמך במשקאות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול משהו קטן. חמי שותה רק משקאות עם הכשר, אבל אבי קונה גם סוגים אחרים של משקאות, כל זמן שזה ברשימה של או-יו (OU) וכו'; איך עלי להתנהג? תודה על שאתם נותנים לי זהירות בדברים שהם סגים חמורים שנשארים לדורות.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את המכתב.

אשריך שאתה שואל את כל הספקות שלך כעת כשאתה מקים את ביתך, אתה רוצה לדעת איך להתנהג; בפרט כשזה מגיע להכשרים שצריכים מאד להזהר מה שמכניסים לבית.

לגבי ההכשר או-יו; ראה מה מוהרא"ש כותב באשר בנחל (אידיש חלק ה',

מכתב תקפג):

"בעזרת השם יתברך, יום ג' לסדר וישב, כ' כסליו ה'תשע"ג.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

את מכתבך לנכון קבלתי.

מאד אבקש ממך, אל תתן לאף אחד להטעות אותך, בימינו אפשר לקנות את כל המוצרים הכשרים עם ההכשר הכי טוב, למה צריכים לקנות

בְּהִכָּשֵׁר מִפְּקַפֵּק? עִם אוֹ-י, אֲפִילוֹ מִשְׁקָה מוּגָז לֹא כִדָּאִי לְשִׁתּוֹת עִם הֶהְכָּשֵׁר שְׁלֵהֶם כְּשֵׁיִשׁ הֶכְשָׁרִים כָּל כֶּף טוֹבִים מִרְבָּנִים יִרְאִי שָׁמַיִם מִשְׁלָנוּ.

אֲנִי לֹא מִבִּין, כִּמָּה פְּעָמִים אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר מְזֶה וְלִכְתּוֹב מְזֶה וְכוּ', לָמָּה עוֹשִׂים דְּוָקָא לְהִכְעִיס? כִּדִּי לְהִכְעִיס אֲנָשִׁים אַחֲרֵים? רַבִּינוּ הִקְדוּשׁ לְמַד אוֹתָנוּ (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ב) שְׁצָרִיכִים לְהִזְהָר מִכָּל מֵאֲכָל שֵׁיִשׁ בּוֹ סִפְּק סִפְּיָקָא שֶׁל אֶסוּר, שְׁזֶה נִקְרָא מֵאֲכָל שְׁלֹא נִתְבָּרַר, פְּשוּט מֵאֵד, עוֹד לֹא הִתְבָּרַר הָאֵם זֶה כְּשֶׁר לְגִמְרֵי, זֶה נִקְרָא בְּרוּר הַמֵּאֲכָלִים וְכוּ', כְּשִׁיהוּדֵי נִזְהָר בְּמָה שֶׁהוּא אוֹכֵל וּמָה שֶׁהוּא שׁוֹתֶה שְׁיִהֵיָה עַל זֶה הֶכְשֵׁר מִשְׁלָנוּ, מִרְבָּנִים יִרְאִי הַשֵּׁם, אֲזִי הוּא זוֹכֶה שְׁמֵה־מֵאֲכָלִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתָּה, אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר מְזֶה כָּל כֶּף הִרְבָּה, בְּיַמִּינוּ אֲפֶשֶׁר בְּקִלוֹת לְהִכְשֵׁל בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, רַק בְּגִלְל קְרִירוֹת וְכוּ', שֶׁהָאָדָם קָר כְּקָרַח לְמִצְוָה, שְׁזוֹ קִלְפַת עֲמָלָק, שְׁאֲצָלוֹ כְּתוּב (דְּבָרִים כ"ה, י"ח) "אֲשֶׁר קָרַף בְּדֶרֶךְ" הוּא מְקַרֵּר מִהִיָּהוּדוֹת, כְּפִי שְׁחִז"ל אוֹמְרִים (מִדְּרַשׁ אֲגוּדָה) כְּשֶׁעָם יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת יַם סוּף כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם הִתְחִילוּ לְפַחַד מֵעַם יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁעֲמָלָק הִגִּיעַ וְקָרַר אֶת כּוֹלָם, וְהֵם מִמְשִׁילִים אוֹתוֹ, לְאוֹתוֹ עֲזוּ פָּנִים, שְׁהִיָּתָה אִמְבִּטְיָה רוֹתַחַת וְאָף אֶחָד לֹא יָכַל לְהִכָּנֵס וְהִמְחַצֵּף קִפְץ לְתוֹךְ הָאִמְבִּטְיָה הַרוֹתַחַת וְהִרְאָה לְכוֹלָם שְׁפָן אֲפֶשֶׁר לְקַרֵּר, רוֹאִים מְזֶה שְׁפָל הַקִּלְפָּה שֶׁל עֲמָלָק הִיא רַק לְקַרֵּר אֶת הִיָּהוּדֵי מִהַחֲמִימוֹת, אֲפִילוֹ דְּבָר כָּל כֶּף קָטָן כְּשֶׁאֲפֶשֶׁר לְקַנּוֹת מִשְׁקָה מוּגָז בְּהִכָּשָׁרִים כְּשָׁרִים, לָמָּה צָרִיכִים לְקַנּוֹת מִשְׁקָה מוּגָז בְּהִכָּשָׁרִים מִפְּקַפֵּקִים? יְדוּעַ שְׁלִמְשָׁקָה "קוֹקָה קוֹלָה" וְ"פִפְסִי" אֵין בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית שׁוּם הֶכְשֵׁר רַק אוֹ-י, רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְזֶה הֶכְשֵׁר שֶׁל בְּד"ץ עֲדָה הַחֲרָדִית וְשֶׁל הַרֵב לְנֵדָא, אֲבָל כָּאֵן בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית אֵין לְזֶה שׁוּם הֶכְשֵׁר זוֹלַת אֶה-י, אֲזִי לָמָּה צָרִיכִים לְשִׁתּוֹת אֶת זֶה? אִי אֲפֶשֶׁר לְהִסְתַּפֵּק עִם כָּל סוּגֵי הַמִּשְׁקָאוֹת הָאַחֲרֵים? שְׁלֵהֶם יֵשׁ בֶּן הֶכְשֵׁר טוֹב? וְכוּ', אֲנִי רַק מִבִּיא אֶת זֶה כְּדִגְמָה אִיף הַסֵּמ"ף מ"ם עוֹבֵד עַל הָאָדָם הָעֶקֶר לְקַרֵּר אוֹתוֹ מִהִיָּהוּדוֹת, יְדוּעַ שְׁהַסֵּמ"ף מ"ם הוּא שָׁרוּ שֶׁל עֲמָלָק, אֲנִי מְקוּנָה לְבוּרָא כָּל עוֹלָמִים שְׁתַּכְנִיס אֶת זֶה לְלִבָּךְ אַחַת וּלְתַמִּיד וְאַתָּה תִּפְסִיק עִם הַקְּרִירוֹת בִּיהוּדוֹת, זֶה קִלְפַת עֲמָלָק שְׁמִקְרַרְתָּ אֶת הָאָדָם מִהִיָּהוּדוֹת.

אדרבה, צריכים תמיד לדבר מהקדוש ברוך הוא, שזה בעצמו מלחמה נגד עמלק, כפי שחז"ל אומרים (ברכות נ"ח.) "לך השם הממלכה" זו מלחמת עמלק; בזה שמגלים לכל אחד שיש בורא עולם, בזה בעצמו מכניעים את עמלק שעושה ליצנות מהיגדות, והוא מקרר את היהודי, חז"ל אומרים (מדרש שמואל, י"ב) "לך תפה" זה עמלק; כל המהות של עמלק היתה רק ליצנות, ללעג מהיגדות וממנהגי ישראל, ואת העמלק הזה אנו מכרחים לעקור מאתנו אחת ולתמיד, אני מקנה להשם יתברך שלא אצטרך לדבר מזה יותר, ומכל שכן לכתב.

דע לך שהדרך של רבינו הקדוש היא רק תמימות ופשיטות, בלי שום חכמות, לדבר אל הקדוש ברוך הוא כפי שמדברים אל חבר טוב ואמתי, כפי שרבינו הקדוש אמר פעם (שיחות הר"ן, סימן קנ"ד) שהעקר איך שהגיע למדרגתו הגדולה היה רק כי הוא התנהג כאדם פשוט, כלומר הוא התנהג בתמימות ובפשיטות, הוא דבר הרבה אל השם יתברך באדיש, ואמר הרבה תהלים, והוא אמר בפרוש שאם היה יודע בצעירותו למה אפשר להגיע על ידי התבודדות כלומר לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת אם, מה שעשיתי בשנה אחת הייתי עושה ביממה אחת, והוא התגעגע מאד אחר העבודה של תמימות ופשיטות, לדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא בשפת אם, כמו אדם פשוט מאד.

שיהיה לך יום מאיר ושמחה תמידית.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מתר לאכול בשבת קרטיב אדם כדי לצבוע את השפתיים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני כל כך נהנית כאן בקעמפ, יש לנו כאלה מדריות יקרות וחשובות שמלמדות

אותנו דברים כל כך טובים לחיים, וכל כך נעים כאן כל יום יום.

אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת הָאֵם מִתָּר לִי לְאָכּוֹל בְּשַׁבַּת קַרְטִיב אָדָם, בְּמִטְרָה שֶׁהַשְּׁפָתִים שְׁלִי יֵרְאוּ מְאֹד אֲדָמוּת.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"א

... תַּחֲזִי, תְּלַמִּידַת מַחְנֶה בֵּית פִּינָא

קַבְּלִיתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ לְשִׁמוּעַ שְׁאַתֶּם מְרוֹצִים בַּקַּעֲמָפ, אַתֶּם מְרוֹצִים מִהַמְדַּרְיכוֹת, אַתֶּם לוֹמְדִים דְּבָרִים יָפִים לַחַיִּים.

לְגַבִּי הַשְּׂאֵלָה שְׁלָכֶם, הָאֵם מִתָּר בְּשַׁבַּת לְאָכּוֹל קַרְטִיב אָדָם כְּדִי לְצַבֵּעַ אֶת הַשְּׁפָתִים שֶׁזֶה יֵרְאֶה כְּמוֹ אִפּוּר ; זֶה הִלְכָה מִפְּרִשְׁת (אֲוֶרַח חַיִּים סִימָן שֵׁג, סְעִיף כה) :
"אֲסוּר לְאִשָּׁה שֶׁתַּעֲבִיר בְּשַׁבַּת סָרֵק עַל פְּנֵיהָ מִשׁוּם צוֹבֵעַ, וּמִטַּעַם זֶה אֲסוּרָה לְכַחֵל בְּשַׁבַּת, וּמִטַּעַם זֶה אֲסוּרָה לְטוּחַ עַל פְּנֵיהָ בְּצֶאֱק וּכְשֶׁנִּטְלָתוּ מֵאֲדָיִם הַבָּשָׂר", בְּשַׁבַּת אֲסוּר לְהִתְאַפֵּר, לְהִתְאַפֵּר זֶה אֶחָד מִ"ט מְלֵאכוֹת שֶׁאֲסוּרוֹת בְּשַׁבַּת; לְכֵן, אִם אוֹכְלִים אֶת הַקַּרְטִיב בְּמִטְרָה לְצַבֵּעַ אֶת הַשְּׁפָתִים - זֶה שְׂאֵלָה. אִם אוֹכְלִים מִשְׁהוּ שֶׁמִּשְׁאִיר צָבֵעַ לֹא מִתּוֹךְ כּוֹנֶה לְצַבֵּעַ - זֶה מִתָּר.

תְּבַקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שִׁיְהִי לָכֶם חֵן טְבֵעִי. רַבֵּינוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת חָן, סִימָן ו) : "כְּשֶׁתַּעֲבִיר עַל מִדּוֹתֶיךָ, תִּמְצָא חֵן", אִם מְוִתְרִים, לֹא מְחַפְּשִׁים לְנַצַּח סוֹבְלִים כָּל אֶחָד - אֲזַי שׁ חֵן ; עוֹד אוֹמֵר רַבֵּינוּ (שׁם, סִימָן ד) : "וַיִּשְׁמַר אֶת פִּי מִדְּבוּר אֲסוּר", אִם מְדַבְּרִים רַק דְּבָרִים טוֹבִים, לֹא מְדַבְּרִים נְבוּל פֶּה, לֹא מְדַבְּרִים עַל אַחֲרִים - זוֹכִים לְחֵן ; וְאֲזַי לֹא צְרִיכִים לְצַבֵּעַ אֶת הַשְּׁפָתִים וְהַעֲנִינִים, מְקַבְּלִים חֵן מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הַעֲנִינִים.

...

האם למסר את נהול סעודות השבת לידי ההורים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני משתדל לשמוע כל שיעור של ראש הישיבה שליט"א, ולהתנהג לפי ההדרכות שאני שומע, וזה נותן לי חיים ועצות על כל צעד ושעל.

חמי מגיע אלי לשבת הזו, בדרך כלל אני נוהג כשהוא מגיע אלי לשבת אני נותן לו לנהל את סעודת השבת, אבל עכשיו שמעתי שיעור מראש הישיבה שליט"א שאפשר להכניס אורחים, כל זמן שבעל הבית מנהל את הסעודה, ולא כשהאורחים לוקחים לידיהם את נהול השלחן, השאלה שלי האם זה גם שיך על הורים.

השאלה היא בכל הפרטים, האם להושיב אותם בראש השלחן? שהם יעשו קדוש? וכן הלאה בכל הכבודים, והכי חשוב מהכל האם לתת להם לנהל את השיחות בשלחן. כמובן שמדבר ביהודים בשרים ויראי השם.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מטות-מסעי, כ"ו תמוז, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

כשההורים מגיעים אל הילדים הביתה - מוסרים לידיהם את הכל; נותנים להם את מלא הכבוד, את המקום הכי חשוב, החדר הכי חשוב, המטה הכי חשובה וכן הלאה.

בשלחן בסעודות השבת נותנים לאבא או לחם לשבת בראש השלחן, הם עושים קדוש ראשונים, ואצל המשפחות שרק ראש המשפחה עושה קדוש נותנים את זה לאבא או לחם, הם מנהלים את הסעודה.

מה שדברנו להזהר לא למסר את הסעודה בידי האורחים - לא מדבר על ההורים, מדבר כשלוקחים אורחים עמי הארץ שעושים מסעדת השבת מושב לצים, כל היראת שמים מסתלקת - מזה צריכים מאד להזהר ולראות שתשאיר צורה של סעודת השבת, לשיר זמירות, לדבר דבורים יפים עם יראת שמים

וְשִׁמְחָה וְכו'.

צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁסְעֻדוֹת הַשַּׁבָּת הֵן דְּבַר מְאֹד קָדוֹשׁ, הַזוֹהַר הַקָּדוֹשׁ אוֹמֵר (תרו, פד): "רַבִּי אֲבָא כַּד הָוָה יְתִיב בְּסְעוּדַתָּא דְּשַׁבְּתָא הָוָה חֲדֵי בְּכָל חַד וְחַד", כְּשֶׁרַבִּי אֲבָא הָיָה עוֹשֶׂה אֶת סְעוּדַת הַשַּׁבָּת הוּא הָיָה מְאֹד שְׂמֵחַ, "רַבִּי שְׁמַעוֹן כַּד הָוָה אֲתֵי לְסְעוּדַתָּא", כְּשֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הִגִּיעַ לְסְעוּדָה, "הָוָה אָמַר הַכִּי", הוּא אָמַר כֵּן: "אַתְקִינוּ סְעוּדַתָּא דְמַהִימְנוּתָא עֲלָאָה", הִבָּה נַעֲשֶׂה אֶת הַסְעוּדָה הַקָּדוֹשָׁה שְׂמֵכִיָּאָה אֲמוּנָה, "אַתְקִינוּ סְעוּדַתִּיהָ דְמִלְכָּא", הִבָּה נַעֲשֶׂה סְעוּדָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, "וְהָוָה יְתִיב וְחֲדֵי", הוּא יֵשֵׁב בְּסְעוּדָה בְּשִׁמְחָה; עֵינַי בְּקֻטַּע הַזוֹהַר שְׁנוֹהֲגִים לוֹמַר בְּסְעוּדָה, שְׁמִסְפָּר שֵׁם עַל גְּדֻלַּת שְׁלֹשׁ הַסְעוּדוֹת, אֵיךְ הַצְדִּיקִים הַקָּדוֹשִׁים הָיוּ אוֹכְלִים אֶת סְעוּדַת הַשַּׁבָּת; הֵם יֵשְׁבוּ בְּסְעוּדוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי סְעוּדוֹת הַשַּׁבָּת מְשַׁפְּיעוֹת אֲמוּנָה לְאָדָם עֲצוּמוֹ, לְמִשְׁפָּחָה וְלִילְדִים.

מֵה שְׁדַבְּרָנוּ בְּשִׁיעוֹר, הַכּוֹנֵה לְמָה שְׂרַבִּינוּ אָמַר לְרַבִּי נֶתָן, כִּשֶׁהוּא הִגִּיעַ לְסִפְרֵי לְרַבִּינוּ מֵה הַתְּרַחֵשׁ אֲצִלוּ בְּבֵית בַּשַּׁבָּת הַאֲחֵרוֹנָה. רַבִּי נֶתָן הָיָה מְבִיא תְּמִיד אוֹרְחִים מְבֵית הַמְדַרְשׁ שְׂיָבוֹאוּ לְאָכוֹל אֲצִלוּ, עַד שֶׁבַשַּׁבָּת אַחַת קָרָה לוֹ סְפוּר עִם בְּנוֹ, הֵבֵן לֹא רָצָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּסְעוּדָה כִּי הוּא לֹא רָצָה לְשַׁבָּת לִיד הָאוֹרֵחַ שְׂרַבִּי נֶתָן הִבִּיא, הָאוֹרֵחַ הָיָה מְזֻנָח, נָדַף מִמֶּנּוּ רֵיחַ רַע וְכו', רַבִּי נֶתָן נֶתָן סְטִירָה לְבָנוּ כִּדִּי שֶׁהוּא יִצִּית וַיָּבוֹא לְסְעוּדָה. כְּשֶׁרַבִּינוּ שָׁמַע אֶת הַסְּפוּר מְרַבִּי נֶתָן הוּא אָמַר לוֹ: "קוֹדֵם כָּל, אֲנִי רוֹצֶה שְׂמֵהִיּוֹם וְהִלָּאָה תְּבִיא הַבֵּיתָה רַק אוֹרְחִים שְׂאֵתָה יָכוֹל לְשׁוֹחַח אִתָּם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, אוֹרְחִים שְׂיִקְשִׁיבוּ לְחֻזְקִים שְׁלֶךְ", וְרַבִּינוּ אָמַר לוֹ עוֹד דְּבוּר: "לָד מְכִים אוֹתוֹ?!" מֵהַדְּבוּר הַזֶּה כָּבַר נִשְׂאָר אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא מְפִים יְלָדִים.

רוֹאִים מְזָה שְׂרַבִּינוּ רָצָה שְׁנַעֲסוֹק בְּמַצְנָה שֶׁל הַכְּנָסַת אוֹרְחִים, אֲבָל שְׁנַכְנִים רַק אוֹרְחִים שְׂיִקְשִׁיבוּ וַיַּחֲיוּ אֶת עֲצָמָם עִם הַעֲצוֹת וְהַחֻזְקָה, לֹא כְּאֵלֶּה שְׂמִפְרִיעִים לְסְעוּדַת הַשַּׁבָּת.

הַשֵּׁם יַעֲזוֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

אֲשֶׁתִּי נִפְגְּעָה בְּתוֹר בַּחוּרָה, מִה עוֹשִׂים עִכְשָׁיו ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קוֹדֵם כָּל אֲנִי רוֹצֵה לְהוֹדוֹת עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה מוֹסֵר.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִה לִזְמֹר, יֵשׁ לִי חַיִּים מְאֹד קָשִׁים בַּבַּיִת, וְרַק הַשִּׁיעוּרִים נוֹתְנִים לִי פַח

שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בַּחַיִּים.

אֲנִי רוֹצֵה לְשְׂאֹל אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִה לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁתִּי סִפְּרָה

לִי עִכְשָׁיו שֶׁבְּתוֹר בַּחוּרָה הִיא נִפְלָה קָרִיב לְסִבָּה, הוּא הִחְטִיא אוֹתָהּ בַּעֲבֻרוֹת, אֲנִי חָנַנּוּ כְּבָר

נְשׂוּאִים שָׁנִים אַרְבּוֹת, וְרַק עִכְשָׁיו הִיא סִפְּרָה לִי אֶת הַסִּפּוּר, אֲנִי מִמָּשׁ אוֹבֵד עֲצוֹת, אֲנִי לֹא

מִפְּסִיק לְבַבּוֹת, אֲנִי מִמָּשׁ לֹא יוֹדֵעַ מִה לַעֲשׂוֹת, אוּלַי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יִכּוֹל לִזְמֹר לִי מִה לַעֲשׂוֹת,

מִה אֲנִי עוֹשֶׂה פֹה?

אֲנִי אֶפִּילוֹ לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ לְכַתֵּב אֶת הַשְּׂאֵלָה כְּרְאוּנִי, שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כְּבָר יָבִין לְבַד מִה

אֲנִי עוֹבֵר.

יִישֵׁר פַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשַׁת מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ו תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תּשפ"א

לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יְאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵתָה לֹא הִיָּחִיד עִם הַמְּצוּקָה הַזֹּאת, לְצַעֲרִי אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה כְּמַעֲט כָּל

יוֹם ; אֲבָרְכִים מְזִדְעָזְעִים כְּשֶׁשָּׁנִים אַחֲרֵי הַחֲתוּנָה הֵם מִתְּוֹדָעִים לְמִקְרָה הַנּוֹרָא

שֶׁאַרְעֵה לְאִישָׁה בְּיַלְדוּתָהּ. נִעְנֹת לָהֶם קָשִׁוֹת קָשׁוֹת וְכוּ', כְּבָר מוֹכֵן לָמָּה הִיא

לֹא רוֹצֵה לְחַיּוֹת כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ, הִיא לֹא רוֹצֵה לְחַיּוֹת בְּיַחַד רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן ;

אַחֲרֵי שָׁנִים אַרְבּוֹת שֶׁל טְפוּלִים רְגִשִׁים, אַחֲרֵי שָׁנִים שֶׁהֵם הִלְכוּ לְכָל הַמַּי וְמַי,

וּלְאַף אֶחָד לֹא הָיָה פְּתוּרוֹן - עִכְשָׁיו הֵם מְבִינִים אֶת הַסִּבָּה.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁנִּפְלָה לָךְ עִכְשָׁיו פְּצָצָה ; אֵתָה מְרַגִּישׁ כָּל כֶּף אוֹבֵד עֲצוֹת, אֵתָה

לֹא יוֹדֵעַ מִה לַעֲשׂוֹת ; בְּכָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד שֶׁלֹּא תֵּאבֵד עֲשֵׁתוֹנוֹת. זֶה

לֹא סוּף הָעוֹלָם, הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאֹד גְּדוֹל, מִכָּל מְצוּקָה יֵשׁ דֶּרֶךְ לְצֵאתָ.

רַבֵּינוּ אוֹמֵר (לקוטי מוֹתְר"ן חֶלֶק ב', סִימָן קיב): "אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוֹלִין לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוֹלִין לְתַקֵּן", זֶה שֵׁיךְ בְּכָל הָאוֹפְנִים, מִכָּל מִצְוָה אֲפֹשֶׁר לְצֵאת. דְּבָר רֵאשׁוֹן תַּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל אֲשֶׁתְךָ בְּרַחֲמֵנוּת; אֵל תִּסְתַּכֵּל עָלֶיךָ כְּפִי שְׁהִסְתַּכַּלְתָּ עַד הַיּוֹם, שֶׁהִיא לֹא רוֹצָה וְכוּ' - כִּי הִיא בֵּן רוֹצָה לְחַיּוֹת, הִיא הֵיטָה רוֹצָה לְהֵיטָה כְּמוֹ כּוֹלֵם, לְהֵיטָה אִישָׁה בְּרִיאָה וְלְחַיּוֹת וְכוּ', אֲבָל הִיא לֹא יְכוּלָה, הִיא לֹא בְּרִיאָה; אִם עוֹבְרִים מֵהָ שֶׁהִיא עֹבְרָה בְּיַלְדוּתָהּ - אִי אֲפֹשֶׁר לְחַיּוֹת חַיִּים בְּרִיאִים וְכוּ'. אֵל תִּחְשׁוֹב כְּפִי שֶׁחֲשַׁבְתָּ עַד הַיּוֹם, שֶׁהִיא לֹא אִישָׁה נוֹרְמָלִית וְכוּ'; כִּי הִיא מִסְכָּנָה הִיא נִפְלָה קָרִיב לְסַבִּיָּה, הִיא מִסְכָּנָה גְדוּלָה, הִיא לֹא אֲשָׁמָה.

אֵל תֵּאבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, אֵל תִּכְנַס לְהִיסְטֵרְיָה; חֶסֶר הַרוֹגַע גוֹרֵם שְׁלֹא יוּכְלוּ לְצֵאת מִהַמִּצְוָה, כִּי אִם נִכְנָסוּ לְצָרָה יְכוּלִים לְצֵאת מִהַצָּרָה; אֲלֹא שֶׁהִבְלָבוּל וְהִבְהִלָּה - לֹא נוֹתְנִים לְמִצְוֹת אֶת הַדֶּרֶךְ לְצֵאת.

לְפַעֲמִים רוֹאִים יֶלֶד שֶׁתּוֹקַע אֶת הָרֵאשׁ אוֹ אֶת הַיָּד שְׁלוֹ בֵּין הַסּוֹרְגִים וְזֶה נִתְקַע שֵׁם, זֶה לֹא יוֹצֵא; הַיֶּלֶד צוֹעֵק: "הֲצִילֵנוּ! אֲנִי תְּקוּעַ בֵּין הַסּוֹרְגִים!" כְּמָה שֶׁהַיֶּלֶד יוֹתֵר עֲצֻבָנִי וּמְבַהֵל - כֶּף יִהְיֶה קָשָׁה יוֹתֵר לְמִצְוֹת אֶת הַדֶּרֶךְ הַחוּצָה; עַד שֶׁמִּגִּיעַ אִישׁ הַצֵּלָה רְגוּעַ, הוּא מְסַלֵּק אֶת הַפַּחַד, וְאֵז יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הַיָּד אוֹ הָרֵאשׁ; שְׁאֵת זֶה הָרִי הַהֶגְיוֹן אוֹמֵר, שְׁאֵם הָרֵאשׁ נִכְנָס זֶה גַם אֲמֹר לְהֲצִלִיחַ לְצֵאת, אִם הַיָּד נִכְנָסָה הִיא אֲמֹרָה לְהֲצִלִיחַ לְצֵאת, אֲלֹא מָה? בְּגִלְלֵ שֶׁהָאָדָם מֵאבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, הוּא מֵתְחִיל לְמַשׁוֹךְ, הוּא מֵתְחִיל לְהֵיטָה לֹא רְגוּעַ - זֶה גוֹרֵם שְׁלֹא יוּכְלוּ לְצֵאת מִהַצָּרָה.

אֲז עֲכָשִׁיו הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב הוּא שֶׁתִּבְנֶה אוֹתָהּ, שֶׁהִיא תִּקְבַּל בְּחֻזְרָה בְּטַחֲוֹן בְּעֲצָמָה; כִּי כְּשֶׁמִּגִּיעִים לְיָדָיו שֶׁל מְנוּל, שְׁלֹא לְדַבֵּר כְּשֶׁהַמְנוּל הוּא בְּמִשְׁפָּחָה; סְבֵא, דוּד וְכוּ' - מֵאֲבָדִים אֶת הַבְּטַחֲוֹן הַעֲצָמִי, מֵאֲבָדִים הַכֹּל. זֶה מְלִיָּה אֶת הָאָדָם בְּחַיִּים שְׁלוֹ, זֶה לֹא נוֹתֵן לוֹ לְהִמְשִׁיךְ הַלְאָה, לְכֵן עָלֶיךָ לְבָנוֹת אוֹתָהּ.

זֶה לֹא יֵלֵךְ בְּזִמְן קָצֵר, זֶה יִקַּח הַרְבֵּה זִמְן; לְבָנוֹת לוֹקַח הַרְבֵּה שָׁנִים, בּוֹדָאֵי כְּשֶׁהָאָדָם כָּבֵר בְּמִשְׁךְ שָׁנִים אַרוּכוֹת שְׁבוּר וְרָצוּץ, אֲז בְּטוּחַ שְׁזֶה לֹא הוֹלֵךְ בְּרַגַע אֶחָד, אֲבָל עִם סְבִלְנוֹת מְגִיעִים. תֵּן לָהּ מִיָּלִים טוֹבוֹת, וְתִמִּיד

תרומם אותה, כף היא תצא מהסבך, היא תהיה בריאה ושלמה.

אל תשכח מהעצה שרבינו הקדוש למד אותנו, העצה של התבודדות, העצה של לדבר אל השם יתברך; לדבר אליו בשפה שלך, כמו שמדברים אל חבר טוב. חפש לך מקום שקט, איזו פנה; שם תלך יום אחר יום, תספר להשם יתברך כמה קשה לך, ספר לו את הצער והכאב של אשתיך, איך היא מסכנה נהרסה על ידי סבה המנוול רחמנא ליצלן וכעת היא לא יכולה לחיות וכו', ספר להשם יתברך כמה היא שבורה וכמה אתה אוכד עצות, תבכה אליו, רק זה יעזור לך; אין עצה אחרת, רק העצה של תפלה. תבקש מהשם יתברך עבודה שהיא תוכל לשכח את עברה, תבקש מהשם יתברך שייתן לך חכמה, בינה ונדעת שתדע איך לרפאות אותה, איך לרומם אותה, איך לבנות אותה.

תפילה היא הפתרון לכל מצוקה, תפילה היא הנשק הכי חזק; אין דבר בעולם שלא יכולים לפעל עם תפילה. תפילה גואלת את האדם מהגלות, זה גואל אותו מכל מצוקותיו שלו. בתפילה משיח יכבש את העולם; הוא לא ירה אבק שרפה, הוא לא ילחם עם פצצות, רבינו אמר: "משיח יכבש את העולם על ידי תפילה והתבודדות", ובזה רבינו כובש את העולם.

אל תדבר עם אף אחד מהספור הזה; הסבא כבר לא חי, מה תפעל מזה שתסתובב ותדבר מהספור הזה? אתה רק תבייש את אשתיך, כולם ידברו מאחורי גבה. תעשה מה שכתוב במכתב הזה, תבנה אותה, דבר אליה יפה. העקר שתבין אותה; אם תתבונן בצערה, בכאבה - אתה לא תוכל לסבול את זה, יכאב לך יותר הצער שלה מאשר הצער שלך וכו'; ואז כשהיא תרגיש שאתה חושב עליה, אתה מרחם עליה, לאט לאט היא תתקרב אליך יותר וכו' וכו'.

זכור, רבינו צעק: "אל תתיאשו, אין שום יאוש כלל!" (לקויטי מוהר"ן חלק ב')

סימן עח).

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

מִתָּר לְהִלְבִּישׁ בְּגָדֵי גִי'נִס לִילָדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה עַל כָּל הַשִּׁיעוּרִים, בְּמִיּוּחַד עַל הַשִּׁיעוּרִים לְנָשִׁים, אֲנִי מֵאֹד נִהְיֵית.

אֲנִי רוֹצֵה לְשָׂאֵל לְגַבִּי בְּגָדֵי גִי'נִס, הֲאִם מִתָּר לְהִלְבִּישׁ אֶת זֶה לְתִינוּקוֹת, וּמֵה עוֹשִׂים

כְּשֶׁזֶה רַק בְּצַבֵּעַ שֶׁל גִי'נִס, וְלֹא הַבַּד הָאֲמִתִּי?

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קַבְּלֵתִי אֶת הַמַּכְתָּב.

לְמָה צְרִיכִים לְהִלְבִּישׁ אֶת הַבְּגָדִים הָאֵלֶּה? לְמָה לֹא לְהִלְבִּישׁ אֶת הַיְלָדִים

בְּעֶדְיָנוֹת?!

אֲנִי לֹא מְבִינֵן אֶת הַשְּׂאֵלָה; אַתֶּם רוֹצִים לְדַעַת אִם עַל פִּי הַהֶלְכָה זֶה מִתָּר?

אֶפְשָׁר לומר שְׁעַל פִּי הַהֶלְכָה זֶה אוֹלֵי לֹא אֶסוּר, הַשְּׂאֵלָה הִיא לְמָה שֶׁהוֹרִים

יִרְצוּ לְהִלְבִּישׁ אֶת הַיְלָדִים כְּמוֹ הַגּוֹיִם? מֵה הַתְּאֻנָּה שֶׁהַיְלָדִים יִרְאוּ כְּמוֹ

הַגּוֹיִם? מְכַרְח לְהִיּוֹת שְׁמֻשָׁהוּ קוֹרָה עִם הַהוֹרִים.

גִי'נִס זֶה יְפָה? ! גִי'נִס בְּכֻלָּל לֹא יְפָה, יְפָה וְחִמּוּד זֶה מֵה שֶׁהוֹדִים

לוֹכְשִׁים. חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (שְׁמוֹת רַבָּה א, כח; מְדַרְשׁ לְקַח טוֹב שְׁמוֹת ו, ו)

שֶׁהַיְהוּדִים נִגְאָלוּ מִמְצָרִים בְּזָכוֹת שֶׁהֵם לֹא הִתְלַבְּשׁוּ כְּמוֹ הַגּוֹיִם, בְּזָכוֹת זֶה

שֶׁהֵם לֹא נִתְּנוּ שְׁמוֹת כְּמוֹ הַגּוֹיִם, וְהֵם לֹא דְבָרוּ כְּמוֹ הַגּוֹיִם.

תְּלַבִּישׁוּ אֶת יְלָדֵיכֶם בְּפִשְׁטוֹת, בְּעֶדְיָנוֹת, תְּלַבִּישׁוּ אוֹתָם בְּטַעַם יְהוּדִי -

כִּף תִּרְאוּ מֵהם נִחַת. תְּבַקְשׁוּ מֵהֵם יִתְבָּרֵךְ: "רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, לְמָה אֲנִי רוֹצֵה

לְהִלְבִּישׁ אֶת יְלָדֵי בְּאֶפְנוֹת שֶׁהַגּוֹיִם הוֹלְכִים? רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מֵה קוֹרָה אִתִּי?

תַּעֲזוֹר לִי שְׂלֹא אֶסְתַּכַּל עַל גּוֹיִם וְעַל אֱלוֹ שְׁמֵתְנַהֲגִים כְּגוֹיִם; תַּעֲזוֹר לִי שְׂאֵהִיָּה

טְהוֹרָה, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִיָּה כְּשֶׁרָה, לְזָפוֹת לִילָדִים כְּשֶׁרִים וְרַק לְרִצּוֹת

לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ הַיְהוּדִים הַכְּשָׁרִים."

קחו תהלים, תאמרו פֶּרַק תהלים בְּדַמְעוֹת רוֹתְחוֹת; תִּבְקְשׁוּ עַל הַדּוֹרוֹת
הַבָּאִים שְׁלֹכֶם שִׁיְהִיו כְּשָׂרִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אם אִסַּע לְאוֹמֵן, הֲרִי כֹל אֶחָד יֵדַע שְׁאֲנִי חֲסִיד בְּרִסְלָב?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

לְמִדְתִּי בְּאֶשֶׁר בִּנְחַל (חֶלֶק מ"ט, מִכְּתָב ח'תתקצ"ד) כּוֹתֵב שֶׁם מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ:
"וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל זְכוֹר מֵאֲמָרָם ז"ל אֵין לָךְ יָפָה מִן הַעֲנִיעוֹת, שֶׁתִּסְתִּיר אֶת כָּל הַתְּקַרְבוֹתָךְ
מִבְּנֵי אָדָם, כְּדִי שְׁלֹא תִתְעוֹרֵר עָלֶיךָ אִיזוֹ מִחֲלַקַּת חֶסֶם וְשְׁלוֹם", רְצִיתִי לְשֹׂאֵל, אִם אֲנִי
מִסְתִּיר אֶת הַהֲתַקְרְבוֹת שְׁלִי לְרַבֵּינוּ אִיךְ אוֹכַל לְנִסֵּעַ אֶל רַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִם
אֲנִי נוֹסֵעַ לְאוֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הֲרִי כֹל אֶחָד יֵדַע שְׁאֲנִי חֲסִיד בְּרִסְלָב?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֹתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

זֶה לֹא סְתִירָה; אֶפְשָׁר לְנִסֵּעַ לְרַבֵּינוּ לְאוֹמֵן בְּלִי רַעַשׁ, בְּלִי פְּרוֹסוֹם, בְּלִי
לְהַתְּגַרֵּת בְּאַחֲרִים וְכוּ'. אִם לֹא מִתְּגַרֵּם כָּל הַשָּׁנָה עִם אֶף אֶחָד, עוֹבְדִים אֶת
הַשֵּׁם בְּהַצָּנַע לְכַת, אֶף אֶחָד לֹא אֶפִּילוּ חוֹלָם שְׁחִיִּים עִם רַבֵּינוּ - יְכוּלִים לְנִסֵּעַ
לְאוֹמֵן בְּלִי שִׁידְעוֹ מִזֶּה.

אִם מִיִּשְׁהוּ יֹאמֵר שֶׁהוּא חִי כָּל הַשָּׁנָה בְּהַצָּנַע לְכַת וְעֵדִיִן לֹא שִׁיךְ שֶׁהוּא
יִסְתִּיר שֶׁהוּא נוֹסֵעַ לְאוֹמֵן - אֶחָד בְּזֶה שִׁיִּסַּע אֶפִּילוּ שִׁיִּקְרָה מֵה שִׁיִּקְרָה. מֵה
שְׁמוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר (אֶשֶׁר בִּנְחַל חֶלֶק מ"ט, מִכְּתָב ח'תתקצ"ד): "וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, זְכוֹר
מֵאֲמָרָם ז"ל, 'אֵין לָךְ יָפָה מִן הַעֲנִיעוֹת', שֶׁתִּסְתִּיר אֶת כָּל הַתְּקַרְבוֹתָךְ מִבְּנֵי
אָדָם כְּדִי שְׁלֹא תִתְעוֹרֵר עָלֶיךָ אִיזוֹ מִחֲלַקַּת חֶסֶם וְשְׁלוֹם", לֹא עָלֶיךָ מוֹהֲרָא"ש

מתכנן שלא לבוא לאומן, כי כשזה מגיע לנסיעה אל רבינו הקדוש אין שום דבר שיהיה מניעה.

רבינו אומר (חיי מוה"ר"ן, סימן תה): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מפעיא אתם כלכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי".

עוד אמר רבינו (חיי מוה"ר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעד; כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש", ועוד אמר רבינו: "ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד".

העקר אל תתנכח עם אף אחד; תשתדל כמה שיותר למנוע מחלוקות וסכסוכים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אף אני יכול להחזיק מעמד עד שהשידוך שלי מגיע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני כבר בן עשרים ושלוש ברוך השם, ואני שבור מאד שעדין לא התארסתי.

נסעתי ליבנאל לציון הקדוש של מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו, ואמרתי שם את כל ספר התהלים, והתחזקתי שבודאי אושע. שמעתי את השיעור שראש הישיבה אומר שצריכים להתאזר בסבלנות ולהמתין כי ברכה של צדיק מתקיימת לבסוף, אבל אין לי כבר סבלנות להמתין כל כך הרבה זמן, אני לא יודע מה יהיה אתי ביום, בשבוע, בחדש הבא. אני לא יכול לתכנן תכניות כי אני לא יודע מה לחשב, אולי אתארס בקרוב, וכשאני רואה שעובר יום, שבוע וחדש, אני חושב איזה טפס הייתי, בן יכולתי לעשות זאת. וכך עוברים עלי

ימים קשים, אין לי חשק ללכת לעבוד, אני לומד ומתפלל וכבר אין לי כח לשמוע שעוד אחד התאָרס, במיוחד כשהוא צעיר ממני.

אני לא יודע מה לעשות.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, ב' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"א

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

על איזה תכניות אתה מדבר? מה היית יכול לעשות? ! להתפלל וללמוד צריכים הן בתור בחור, בתור חתן ואחרי החתונה, לכן אני לא מבין איזה תכניות ישתבשו כשתאָרס.

אני יודע שמאד קשה לך, אין לך כח יותר, אתה כבר רוצה להיות נשוי, אתה לא יכול לסבול את הבדידות; העצה הכי טובה שתאמר זאת להשם יתברך, את המלים שאתה כותב במכתב - תאמר להשם יתברך. בקש ממנו שיירחם עליך, בקש ממנו שפבר יביא לך את השידוך שלך, תשוחח אתו בשפה שלך, דבר אליו כמו שמדברים אל חבר טוב; עצם זה, שאתה מבקש מהשם יתברך - יתן לך כח להתאזר בסבלנות. כי הדבור אל השם יתברך בונה את האדם ונותן כח להמתין עד שהישועה מגיעה.

בנתיים, כל זמן שאין לך עדיין את השידוך שלך תלמד את השיעורים בסדרן, תלמד כל יום קצת חמש רש"י עם תרגום. תחלק את זה לפי ימות השבוע, ביום ראשון תלמד פעמים את החמש ופעם אחת את התרגום ואת רש"י עד שני, ביום שני עד שלשי, וכן הלאה עד סוף השבוע, כך תעשה שבוע אחר שבוע. תלמד גם משניות, ראה ללמוד ח"י פרקים משניות; משניות מתקנת את האדם, זה רוחץ את הנשמה. תקבע לך גם שיעור בגמרא ותלמד גם הלכה. את זה צריך ללמוד בתור ילד, בתור בחור, בתור חתן ואחרי החתונה. תעשה לך תכניות כמה ללמוד, זה לא ישתבש כשתאָרס או כשעדין לא התאָרסת.

אַבְקֶשׁ מִמֶּךָ, תִּתְחַזֵּק בְּכָל הַכּוּחוֹת, אֶל תִּתְיָאֵשׁ, אֶל תִּנְתָּר; אִם הֵיכָר הָרַע מִפִּיל אוֹתְךָ - תִּתְרוֹמֵם, אִם אַתָּה נִכְשָׁל בְּעֵבְרוֹת, אַתָּה פּוֹגֵם בְּכַרִּית רַחֲמָנָא לְצַלָּן - אֶל תִּתְיָאֵשׁ, אֶלֹא תַחְזֹר בְּתִשׁוּבָה; תֹּאמֶר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ: "אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי"; תִּבְכֶּה אֵלָיו: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּרְחַם עָלַי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת כָּשֶׁר, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְפָגֵם; מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה עִם הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׁלִי?!"

אֶל תִּאֲבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, הִישׁוּעָה שְׁלֶךְ כְּכֹר קְרוּבָה מְאֹד; אַתָּה תִּמְצָא אֶת הַשִּׁירוֹף שְׁלֶךְ בְּקְרוֹב מִמֶּשׁ.
הֵשֵׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

תְּפִילָה בְּלִי דְמַעוֹת, מִתְקַבֵּלֶת אֲצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְהִתְבּוֹדְדוֹת, אֲבָל כְּשֶׁאִין לִי רִגֵּשׁ אֲמִתִּי לְדַבֵּר אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא עוֹלוֹת לִי דְמַעוֹת כְּשֶׁאֲנִי מְדַבֵּר - אֲזֵ אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁזֶה לֹא הִיָּה הִתְבּוֹדְדוֹת נְכוֹנָה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא קִבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי, הֲאִם זֶה נְכוֹן?

לְפַעֲמִים קוֹרֵה שִׁישׁ לִי הִתְעוֹרְרוֹת אֲמִתִּית, אֲנִי מִתְחִיל לְבַכּוֹת אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל הָרַבָּה פְּעָמִים אֲנִי לֹא מוֹגִיעַ לָזֶה, מֵה אֲנִי יְכוֹל לַעֲשׂוֹת?

יִישֵׁר בְּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תּשפ"א

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

קִבֵּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָאֵי שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל לְבַכּוֹת בְּשַׁעַת הִתְבּוֹדְדוֹת, אֲבָל אִם חוֹשְׁבִים כָּל הַזְּמַן 'מִתִּי אֶכְפֶּה?' זֶה לֹא טוֹב.

רַבֵּינוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן צה): "שְׂכֵשְׁהָאֲדָם אוֹמֵר תִּתְחַנּוֹת וּבְקִשׁוֹת וְחוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ וּמְצַפֶּה שְׂיִבְכֶּה, זֹאת הַמַּחְשְׁבָה אֵינָה טוֹבָה, וְהִיא

מְבַלְבְּלֵת גַּם בֵּן אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי מַחְמַת זֶה אֵינוֹ יָכוֹל לֹאמֵר הַבְּקָשׁוֹת בְּלִב שְׁלֹם
 בְּשִׁלְמוֹת, כִּי צָרִיכִין בְּשַׁעַת אֲמִירַת תַּחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת לְהִרְחִיק מֵעֲצָמוֹ כֹּל מִיַּי
 מִחֲשָׁבוֹת חוּץ שְׁבַעוּלָם רַק לִכְוֵן דַּעְתּוֹ אֶל הַדְּבוּרִים, שֶׁהוּא מְדַבֵּר לִפְנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְאִזּוֹ מִמִּילָא בְּקַל יִתְעוֹרֵר לְבוֹ עַד שְׂיָבוֹא
 לְבִכְיָה גְדוּלָה בְּאֵמֶת", כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ צָרִיכִים לְשִׁים בְּצַד אֶת
 כֹּל הַמְחֻשְׁבוֹת הָאֲחֵרוֹת וְרַק לִכְוֵן אֶת פְּרוּשׁ הַמְּלִים שְׁמַבְקָשִׁים, כְּמוֹ
 שְׁמַדְבְּרִים אֶל חֵבֵר טוֹב אֲמַתִּי. עֲצָם זֶה, שְׁחֹשְׁבִים עַל מַה שְׁמַבְקָשִׁים - זֶה
 גּוֹרֵם שְׂיֻכְלוֹ לְבָכוֹת, "אֲבָל כְּשֹׁחֹשֵׁב וּמְצַפֶּה עַל זֶה שְׂיֻכְבָּה אֲזִי זֶה וְזֶה אֵינוֹ
 עוֹלָה בְּיָדוֹ", אִם עוֹמְדִים וּמְצַפִּים 'מְתִי אֲזֻכָּה לְבָכוֹת?' אִזּוֹ מְאֻבְדִים אֶת שְׁנֵי
 הַדְּבָרִים, "כִּי הָאֲמִירָה בְּעֲצָמָה נִתְּבַלְבְּלָה עַל יָדֵי זֶה, כִּי זֶה שְׁחֹשֵׁב וּמְצַפֶּה
 שְׂיֻכְבָּה הוּא גַּם בֵּן בַּחֲיִינַת מַחֲשָׁבָה זָרָה שְׁמַבְלְבְּלֵת, הַפְּנוּנָה שְׂאֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁמַּע
 הֵיטֵב מַה שֶׁהוּא מְדַבֵּר עַל יָדֵי זֶה", הַהִתְבּוֹדְדוּת וְהַבְּקָשָׁה מִתְּבַלְבְּלֵת, כִּי אֵינוֹ
 יָכוֹל לִכְוֵן מַה שְׂאוֹמֵר וּמַבְקָשׁ; הַמְחֻשְׁבָּה שְׁמְצַפִּים מְתִי אֲצַלִּיחַ לְבָכוֹת - זֶה
 גַּם מַחֲשָׁבָה זָרָה, "כִּי הָעֵקֶר לְדַבֵּר הַדְּבוּר בְּאֵמֶת לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם
 מִחֲשָׁבוֹת אֲחֵרוֹת כָּלֵל, וְאִם יִזְכָּה לְבִכְיָה בְּאֵמֶת מַה טוֹב וְאִם לָאוּ לָאוּ וְלֹא
 יִבְלָבֵל אֲמִירָתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה". אִם זֹכִים לְבָכוֹת הֲרִי זֶה טוֹב, וְאִם לֹא - זֶה גַּם
 טוֹב.

תְּמַשִּׁיף בְּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, תִּהְיֶה חֶזֶק בְּהִתְבּוֹדְדוּת; אֵל תִּסְתַּכַּל
 אִם זֶה מְגִיעַ עִם רִגְשׁ אוֹ לֹא. תִּסְפֹּר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כֹּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, תִּסְפֹּר
 לוֹ כְּמָה אֶתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כָּשֵׁר, תִּסְפֹּר לוֹ כְּמָה זֶה הוֹלֵךְ לְךָ קֶשֶׁה, אֵיךְ
 הֵיצֵר הִרַע לֹא עוֹזֵב אוֹתְךָ - כֵּן תִּזְכָּה לְהִיּוֹת צַדִּיק גְּדוֹל.
 הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

איש אמונות

תקְרְבוּ אֶת הַבָּנוֹת שָׂאִין לְהֵן חֲבֵרוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עֲרַב שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרֹשֶׁת פְּנִיחָס, מְבָרְכִים מְנַחֵם-אָב, כ"ב תמוז,
שְׁנַת ה'תשפ"א

... תְּחִי, תִּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲנִי שָׂמַח לְשִׂמּוּעַ דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם כָּל כָּךְ יְפוֹת מִמְּחֻנָּה בֵּית פִּיגָא.

אֲנִי גַם נִהְנֶה לְשִׂמּוּעַ שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים כָּל יוֹם תְּהִילִים, כְּכַר סִימָתֶם שְׂשִׁים
וְחָמֵשׁ פְּעָמִים אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

תִּמְשִׁיכוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים, דְּבָרוּ יִפְהָ לְכָל אַחַת, תִּקְרְבוּ אֶת הַבָּנוֹת
שָׂאִין לְהֵן חֲבֵרוֹת, תְּנוּ לְכָל אַחַת מִילִים טוֹבוֹת.

וְעַל כּוֹלָם, לְכוּ קִצְצוּ לְטִיל בְּשֻׁדָּה, לְהוֹדוֹת וּלְבַקֵּשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ.
מֵרֵאשׁ הִיְשִׁיבָה.

...

אֲנִי שׂוֹמֵעַ בְּרוּךְ הֵשֶׁם דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם מְאֹד טוֹבוֹת מִהֶקְעָמֶפּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֹשֶׁת מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ד תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכַבּוֹד כָּל תִּלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא שְׂתַחֲיוּ

אֲנִי שׂוֹמֵעַ בְּרוּךְ הֵשֶׁם דְּרִישׁוֹת שְׁלוֹם מְאֹד טוֹבוֹת מִהֶקְעָמֶפּ, אֲנִי מְקַבֵּל

מְכַתְּבִים מִבָּנוֹת, הֵן כּוֹתְבוֹת מִהֶאֱחָדוֹת הַגְּדוּלָּה שֵׁישׁ בֵּינֵינוּ, מְקַרְבִּים כָּל

אחת; זה מאד משמח אותי, זה עושה נחת רוח להשם ותברך ולכל הצדיקים.

אני מקווה שאתן מתנהגות בדרך ארץ למורות ולמדריכות. זו דרך ארץ לקרא למדריכות "מרת ... " ולא בשם הפרטי. חברות קוראות זו לזו בשם הפרטי, אבל למורה או לאדם מבוגר צריכים לקרא בדרך ארץ.

כמו כן אני מבקש מכן שתדברנה רק מדברים צדינים; אל תדברנה ביניכן מדברים שלא שייכים לכן, אל תדברו מדברים לא צדינים, דברו רק דברים טובים.

תעזרנה לנקות את הקעמפ; רק זה ישאר לחיים מכל הקיץ. מכל המשחקים ישאר רק מה שאתן מותרות לאחרות ומה שאתן עוזרות לקעמפ.

תצייתי למנהלת שלכן מרת ... תחגי; תקשכנה למה שהיא מלמדת אתכן. מי שרוצה לציית לי שתצייתי למנהלת תחגי, היא מתנה מן השמים עבורכן, היא רק רוצה את טובתכן.

...

התקון שלנו זה להפיץ את העצות של רבינו הקדוש לכל העולם בעזרת ה' ותברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

אני מאד שמח שאתה מתכנן לבוא לגור כאן בקרית ברסלב ליברטי. העשר אלה דולר שנתת היום כדי לקנות דירה בקריה מאד שמחו אותי; אני שמח שמשפחות כמוך מתכננות לבוא לגור בקריה.

יש לך חלק גדול בהפצה שיוצאת מהקהלה שלנו בזה שאתה עוזר בכזו מסירות לישיבה כל השנים. השם יעזר שנוכל להמשיך להפיץ את רבינו הקדוש כל ימי חיינו לכל העולם; זה יהיה התקון שלנו, זה תקן את הנפש, רוח ונשמה שלנו, שלא נצטרך להתביש בעולם הבא.

תמסר יישר כח לאשתך על העזרה בהופעה; ההופעה שהבנות עומדות

להציג, מסריטים אותה ומפיצים אותה אחר כך; זה עוד חלקה בשרשרת הפצה.

...

כִּזְהוּ שְׂאֵתְךָ עוֹזְרוֹת, אֵתְךָ עוֹזְרוֹת לְעַצְמְכֶם

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

... תחזי, תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

יישר כוח גדול שכתבתם לי מה שקורה בקעמפ מחנה בית פיגא, כמה אתם נהנים מהבנות, מהמורות והמדריכות. הן נותנות לכל אחת הרגשה כל כך טובה, הן תמיד נותנות כל כך הרבה מילים טובות.

יישר כוח על העזרה להכין את סעודות השבת בקעמפ וגם על הנקיון; כל אלה שעוזרות בבית ובבית הספר, באמת עוזרות לעצמן, הן תוכלנה לנהל משק בית מצלח אחרי החתונה.

ראו ללכת כל יום לטיל קצת בשדה להודות להשם יתברך, תודו לו על כל דבר שהוא נותן לכם, כך תרגישו כזה מין טעם מתוק שאי אפשר להסביר למי שלא עושה את זה.

כשמודים להשם יתברך - נהיים מאוד שמחים, מקבלים מצב רוח טוב, נהיים חיוביים.

תקרבו את הבנות שעומדות בצד.

...

הַגְדוּלָהּ שֶׁל הָאָדָם נִמְדָּדֶת בְּרִצּוֹן הַטוֹב שֶׁלוֹ

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

... תחזי, תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

זֶה לֹא צָרִיךְ לְהַפְרִיעַ לָכֶם שְׂאִין לָכֶם מֵה לְשֹׂאֵל, לֹא עַל יְדֵי שְׂשׂוֹאֲלִים
שְׂאֵלוֹת נְהִיִּים תְּלַמִּידָה. כְּשֵׁאתֶם רוֹאִים שְׂאִין לָכֶם מֵה לְשֹׂאֵל, זֶה לֹא אוֹמֵר
שְׂאתֶם פְּחוֹת נְחֻשְׁבִים לְתַלְמִידָה מֵאֵלוֹ שְׂשׂוֹאֲלוֹת.

גַּם אֲצֵל מוֹהֲרָא "ש הָיָה כָּךְ, הָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁכַל יוֹם הָיוּ לָהֶם שְׂאֵלוֹת
וּסְפָקוֹת לְשֹׂאֵל וְהָיוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁהִיתָה לָהֶם שְׂאֵלָה לְשֹׂאֵל אוֹלֵי פְעַם
בְּשָׁנָה; לֹא זֶה מֵה שְׁקוֹבֵעַ אִם אַתֶּם תְּלַמִּידָה אוֹ לֹא.

אֵיךְ נְחֻשְׁבִים לְתַלְמִידַת בַּיִת פִּיגָא? אֵיךְ נְחֻשְׁבִים לְחֻסִיד בְּרִסְלָב? אִם
רוֹצִים לְהִיּוֹת טוֹב, אִם מְבַקְשִׁים כָּל יוֹם מֵהֶשֶׁם יְתַבְרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי
רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹבָה, אֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ"; כָּךְ נִמְדָּדַת הַגְּדוּלָה שֶׁל
הָאָדָם, רוֹאִים אֶת הַלֵּב שֶׁלוֹ, אֶת הַרְצוֹן שֶׁלוֹ, אֶת הַכְּסוּפִין שֶׁלוֹ.

אֶת תְּלַמִּידָה חֻשׁוּבָה, אֵל תְּשְׁפִילוּ אֶת עֲצָמְכֶם, אַתֶּם מְאֹד חֻשׁוּבִים.
תְּבַקְשׁוּ מֵהֶשֶׁם יְתַבְרַךְ שְׁתַּדְּבְרוּ יָפָה אֶל כָּל אָחָד, תְּבַקְשׁוּ מֵהֶשֶׁם יְתַבְרַךְ
שְׁתַּדְּבְרוּ מִלִּים טוֹבוֹת אֶל כָּל אָחָד.

...

אֵין מְצֻנָה גְּדוּלָה יוֹתֵר לְבַת - מֵאֲשֶׁר לְעִזּוֹר לְאִמָּא

בְּעִזְרַת ה' יְתַבְרַךְ - יוֹם א' פְּרֻשַׁת מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א
... תַּחֲזִי, תְּלַמִּידַת בַּיִת פִּיגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אִם הֵייתֶם רוֹאִים מֵה שְׁקוֹרָה לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, כִּמְה אַתֶּם מְשֻׁמְחִים אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָעִזְרָה לְאִמָּא שְׁלָכֶם - לֹא הֵייתֶם נְאָנְחִים, הֵייתֶם עוֹזְרִים
בְּשֻׁמְחָה וּבְזִרְיוֹת.

אֵין מְצֻנָה גְּדוּלָה יוֹתֵר לְבַת - מִכְּבוֹד אָב וְאִם; לְעִזּוֹר לְאִמָּא כִּמְה שְׁהִיא
זְקוּקָה.

מֵרֵאשׁ הִישִׁיבָה.

...

שידוך מגיע פתאום

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

... תחזי, תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

אל תדאגו, עוד מעט תהיי כלה, עוד כמה תפילות להשם יתברך, עוד

קצת תודה והודאה על כל החסדים שהוא עושה עמנו - ואת כלה.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ב): "קשה זיווגו של אדם פקריעת

ים סוף", לא רואים כלום, אי אפשר לשער מאיפה, מתי, איך ופתאום הצדיק

קורע את היים ועוזבים מאחור את כל הצרות. כך הוא שדוך, לא רואים, לא

יודעים, עד שפתאום: "מזל טוב, כלה!"

...

אסור שהפצה תהיה על חשבון האישה והילדים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הפצה זה דבר מאד גדול, אבל זה לא יכול להיות על חשבון האישה;

אם אשתך רוצה שתהיה בבית בליל שישי, לעזור לה להכין את השבת -

תשאר בבית. אם היא רוצה שתשאר בבית בערב שבת לעזור עם הילדים -

תשאר בבית לעזור להכניס את השבת; אפשר ללכת להפצה, אבל לא על

חשבון האישה.

עכשיו שיש לך ילדים קטנים בבית - אתה צריך להזהר מתי אתה

הולך להפצה וכמה אתה הולך להפצה; אתה לא יכול להסתפל על

המפיצים הגדולים שהולכים כל היום וכל הלילה להפצה, הם אויבים

בשלב מאוחר יותר בחיים, הם לא צריכים להיות בבית בערב שבת, אין

עבודה בשבילם, אבל אם יש ילדים קטנים בבית צריכים לחזור הביתה

בזמן, צריכים לקחת את הילדים למקוה, צריכים לשמור על הילדים

וּלְהַכְנִיִּים אֶת הַשִּׁבְתָּ בְּשִׁשּׁוֹן וּבְשִׁמְחָה.

לא מזמן הגיעה אלי אישה ושאלה אותי עד היכן הגבול של הפצה? היא אומרת שבעלה הולך להפצה כל הלילה של ליל שישי, ביום שישי הוא גם הולך להפצה עד זמן הדלקת הנרות, וכל השבת הוא ישן; היא צריכה לערוך לבד את סעודות השבת, בעלה נרדם בשלחן מיד אחרי הדגים, היא צריכה לטפל בילדים, כך זה הולך במשך כל השבת; היא שואלת אותי עד כמה בעלה מחויב ללכת להפצה? היא הגיעה ביחד עם בעלה, אמרתי לו מה שמוהרא"ש אומר, שהפצה לא יכולה להיות על חשבון הילדים; הפצה זה מאד קדוש ומאד יקר, אבל חנוף הבנים והבנות הוא עוד יותר יקר, אנחנו יודעים שרבי נתן הקפיד מאד לומר תיקון חצות בכל לילה, זה היה אצלו מהדברים הכי גדולים, בכל זאת הוא אמר שהוא לא הולך לישון מקדם כי הוא רוצה לחנף את ילדיו. הוא היה ממתין להם שיחזרו מהתלמוד תורה כדי לקרא אתם קריאת שמע ולחנף אותם לברך ברכות.

לך להפצה; אל תעזב את ההפצה, אבל אם אשתך צריכה אותך בבית כדי להכין את השבת - שים הכל בצד.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

לא כל אחד זוכה שהאשה מסכימה שהוא יסע לאומן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר, בני ברק

קבלתי את מכתבך.

אם אשתך מסכימה שתסע לאומן לראש השנה - מה עוד אתה צריך?!

אם אשתך אתך - אתה הרי מאשר, יותר מזה אתה לא צריך.

להוריך ולהורי אשתך תספר ממש לפני ראש השנה; תאמר להם יפה:

"אבא אמא, אני נוסע לאומן לראש השנה, אתפלל עבורכם ועבור כל

המשפחה", עכשיו צדיין אין צורך להודיע להם.

עד ראש השנה יש עוד הרבה זמן; תודה להשם יתברך שאתה מתכוון לבוא אל רבינו ושאתך אתך, היא לא מתנגדת. תבקש מהשם שלא יהיה צער להוריך ולהוריה, תבקש מהשם יתברך שהם גם יבואו אל רבינו, שהם גם יזכו להיות מקרבים לצדיק.

מה שאתך אומרת לך שתלך לרבינו על ראש השנה - זה בכלל לא פשוט, זה גם גדול, לא כולם זוכים לזה; הרבה מאד מקרבים חדשים רוצים לבוא אל רבינו והאשה מתנגדת בתקף ולא מרשה לבעלה לנסע. אם היא מרשה לך לנסע לרבינו תקנה לה מתנה יפה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אחרי חצות אסור להתפלל שחרית

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

מה השאלה שלך בכלל? אחרי חצות אסור להתפלל שחרית - אתה רוצה לעשות מנין בבית המדרש נגד ההלכה?! בשום פנים ואופן, אני לא מסכים שאצלנו בקהילה יעשו מנין אחרי חצות, שילכו נגד ההלכה.

בושה וחרפה, מסתובבים בבטלה, יש זמן להתפלל לפני חצות, ולמרות זאת מסתובבים בלי לעשות כלום, מעשנים סיגריות, מבטלים את המצוה של התפילה.

אצלנו בבית הכנסת אי אפשר להתפלל אחרי חצות.

...

צריכים מאד להזהר על אסור יחוד

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות-מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אסור יחוד אצל דוד ואחיינית בכלל לא שונה מאצל זרים; אסור לך להיות עם אחיינית שלך לבד. מגיל שלש מתחיל אסור יחוד, אנשים לא יודעים, לא קולטים, משאירים את הילדים אצל האחים והאחיות; עוברים על אסור יחוד.

כמו כן יש אסור יחוד אצל אחיך ודודה; מגיל תשע אסור להיות לבד בפית עם דודה, הגם שיש שאומרים שאין אסור יחוד אצל דודה ואחיך (עיי' רבינו ירוחם נתיב כ"ג חלק א', קצב א'; ועוד), אבל אנחנו לא מקלים רק אם זה שעת הדחק גדול ורק אם מקבלים התר ממורה הוראה.

תזוהר מאד לא לעבור על אסור יחוד, לפי רוב הפוסקים אסור יחוד הוא אסור דאורייתא (טור אבן העזר סימן כב, ועוד ראשונים); אנשים לא יודעים את ההלכות, לא יודעים כמה זה חמור.

מובא מעשה נורא (קונטרס שביבי לב להרב הגאון רבי אליהו לופיאן זכרוננו לברכה, אות קכד) שקרה עם בתו של הצדיק הקדוש רבי יעקב זכרוננו לברכה, רב העיר ליסא, מחבר הספר נתיבות המשפט. אחרי פטירתו אשתו האלמנה הייתה צריכה להכין את בתו לחתונה שלה, היא נסעה עם גוי לקנות הכל לחתונה של הבת, הגוי העגלון החליט באמצע הדרך שהוא הולך לרמות אותם, הוא לקח אותם לביתו, האמא והפלה הגיעו לבית של הגוי, הגוי קרא לחבריו, הם לקחו את כל הכסף מהאמא והם רצו לשרוף את האמא ואת הפלה. הם הדליקו את התנור וכבר רצו להשליך פנימה את האמא והפלה, פתאום הגיע לשם קצין גרמני והרוצחים ברחו, הקצין התיר את החבלים מהאמא והפלה, החזיר להן את הכסף והביא אותן הביתה.

בלילה הפלה חולמת שאביה הצדיק הקדוש בא אליה בחלום ואומר לה: "כשנודע לי שאתן בצרה עליתי למקום מאד גבוה בשמים, בקשתי שירחמו עליכן, ענו לי שאי אפשר לרחם עליכן כי עברתן על אסור יחוד עם הגוי, אז בקשתי שירחמו עליכן בזכות התורה שלמדתי, בזכות הספר נתיבות המשפט שחברתי, אז שחררו אתכן; תזוהרו בזה, שלא תכשלו באסור יחוד". הפלה ספרה זאת לראשי הקהלה והם כתבו זאת, שיזכרו את הספור, כדי שיזוהרו מאסור זה.

בענין שמלכות הרשעה סוחבת אותך לבוא לצבא הטרף שלהם; קח את העצה של רבינו, רבינו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כד; ועיין ליקוטי הלכות גפילת אפים, הלכה ד' אות ה): "על בן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד, ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל ואפילו במלי דשטותא", אי אפשר להיות בשמחה רק אם משתטים, על ידי מילתא דשטותא; אם תצית לרבינו, אתה תשתטה - אתה תפטר מהצבא הטרף שלהם, אתה תזכה להיות בשמחה, ודי למבין.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

שבנותיך לא תדברנה מברסלב במוסד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות-מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"א
לקבוד ... גרו ואיר

קבלתי את מכתבך.

מה הבת שלך צריכה לומר שהיא מקשיבה לקו? מה חסר שהיא תספור זאת לאחרות, מה היא צריכה לספור לחברות מברסלב?!

למוסד לא אכפת שהילדים שלך שומעים את השיעורים וחיים עם רבינו, והם לא יכולים להתערב בזה, הם לא רוצים קשר לזה, אבל הם לא רוצים שהיה רעש אצלם, כשבנות אחרות שהוריהן לא שיכים לברסלב תבואנה הביתה ותאמרנה להוריהן שהן צריכות שדוכים מברסלב.

לך אתה להנהלה, תאמר להם שבנותיך לא תדברנה עם אחרות מרבינו, הן תציתנה למורות, הן תשתתפנה בשעורים, ותראה שהם לא יציקו לך יותר. למד את בנותיך לא להתגרות באחרות, לא לדבר מברסלב, כף לא יציקו לך. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרַשַׁת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"א
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יְאִיר, קִרְיַת טָאָהֶשׁ קִנְדָּה
קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי שֹׁמֵחַ מְאֹד שֶׁאַתָּה רוֹצֵה לְבוֹא לְגוֹר בְּקִרְיַת בְּרֶסֶלֶב. אִם אַתָּם רוֹצִים
לְשַׁכַּר דִּירָה אַתָּם לֹא צְרִיכִים לְתַת כֶּסֶף לְקַהֲלָה, רַק כְּשֶׁרוֹצִים לְקַנּוֹת דִּירָה אֲזוֹ
צְרִיכִים לְתַת עֶשֶׂר אֶלֶף דּוֹלָר לְקַהֲלָה.
אִם אַתָּה רוֹצֵה בְּמִשְׁךָ הַזֶּמֶן לְקַנּוֹת דִּירָה בְּקִרְיָה אַתָּה יָכוֹל לְתַת אֶת
הַסְּכּוּם מְרֹאֵשׁ לְאֵט לְאֵט.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

מִלָּה טוֹבָה יְכוּלָה לְהַצִּיל אֶת הַשָּׁנִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פְּרַשַׁת דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"א
... תְּחִי'

לְתַת מִיָּלִים טוֹבוֹת זֶה מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד; כְּשֶׁנּוֹתְנִים לְשָׁנִי מִלָּה טוֹבָה -
נּוֹתְנִים לוֹ מְמַשׁ חַיִּים. לְפַעֲמִים מִלָּה טוֹבָה יְכוּלָה לְהַצִּיל אֶת הַשָּׁנִי, יֵשׁ
אֲנָשִׁים שֵׁיֵשׁ לָהֶם יְסוּרִים נוֹרָאִים, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מְזוּהָ, הֵם רַק רוֹצִים לְבָרַח
הַשֵּׁם יְרַחֵם, וְעַם מִלָּה טוֹבָה אַחַת מְצִילִים אוֹתָם.

אֵין עֲנִין לְתַת מִיָּלִים טוֹבוֹת לֹא נְכוֹנוֹת, אֵין טַעַם כְּשֶׁנּוֹתְנִים לְשָׁנִי
מִחֲמָאָה וְזֶה לֹא הֶאֱמַת; צְרִיף לְתַת מִיָּלִים טוֹבוֹת אֲמַתִּיּוֹת. אִם נִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב,
נִחְפֵּשׁ נְקוּדָה טוֹבָה אֲצֵל הַשָּׁנִי - תְּמִיד נִמְצָא דְבָרִים טוֹבִים אֲמַתִּיִּים כְּדִי
לְהַחֲיֹת אֶת הַשָּׁנִי.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

בערות השם תכבוד

עצתו אמונה

אלהינו

דברים יראי שמים

יום טוב ילדים, אנחנו הולכים לספר עכשיו את הספור של "עצתו אמונה לילדים"; כל הילדים באים לשלחן, כולם כבר מצפים כל השבוע בצמא, מתי אבא ואמא יספרו את הספור של עצתו אמונה.

האבא מתחיל לקרא את "עצתו אמונה לילדים"; הפנים שלו מרצינות מאד, הוא אומר לילדים: "השבוע אתם צריכים להקשיב היטב, זה ספור יפה שאפשר ללמוד ממנו הרבה מאד".

האבא שואל: "ילדים, מי יודע מה הספנה הכי גדולה לאדם?" הילדים רוצים לשמוע מה, ממה אנחנו צריכים להזהר? מה עלול להכניס אותנו בספנה? האבא אומר: "לפני שאענה לכם על השאלה הראשונה, אני רוצה לשאול אתכם עוד שאלה, מי יודע בן כמה היה רבינו כשהוא התחתן?" והאבא מתחיל לספר:

רבינו הקדוש התחתן כשהוא היה ילד בן שלוש עשרה, הוא התחתן בגיל צעיר, בקדושה ובטהרה; מיד אחרי הבר מצוה

הוא נהיה חתן וקצת אחר כך היתה החתונה, הפלה היתה צדקת גדולה, קראו לה סאשיא, בתו של רבי אפרים מהעיר זאסלאב.

מכיון שרבינו הגיע לעיר חדשה רצה רבינו לדעת אילו ילדים מאוסיאטין הם ילדים טובים, רבינו רצה חברים טובים, חברים כשרים, הוא פחד מאד מלהתחבר עם חברים שעושים עבירות, כי אם מתחברים עם ילדים שמדברים מילים לא יפות, אפשר חס ושלום להגרר אחריהם, כך גם יש ילדים שמתחבאים עם ילדים אחרים והם נוגעים איפה שהשם לא מרשה (שהאבא יסביר לילדים איפה השם לא מרשה לשים את הידים), הם חושבים שאפשר להתחבא מהשם, הם לא יודעים שמלא כל הארץ כבודו, הקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום.

רבינו לא הפיר את הילדים מהעיר אוסיאטין, אז רבינו חפש בין הילדים מי ירא שמים ומי לא, עד שהוא פגש ילד בשם שמעון, רבינו רץ לקראתו ועשה את עצמו כאילו הוא לא רוצה להיות ירא שמים, באמת רבינו כבר היה אז צדיק גדול, אלא הוא רצה לראות אם שמעון רוצה להיות ירא שמים, אם שמעון רוצה להיות טוב; לכן הוא עשה את עצמו כאילו הוא לא רוצה להיות טוב. הילד שמעון מאוסיאטין מאד נבהל, הוא חשב שרבינו לא ירא שמים, הוא לא ענה כלום לרבינו. כשרבינו ראה שהוא לא מתיחס שאל אותו רבינו: "אתה לא בן אדם? אתה לא רוצה לעשות מה שכולם עושים?" ענה לו שמעון: "אני איש תם, אני אוהב תמימות", אורו פניו של רבינו והוא אמר: "זה נראה שאנחנו נהיה חברים קרובים". רבינו קרא לו לצד וגילה לו את האמת, שהוא רק רצה לבחן אותו ולראות אם הוא ירא שמים, הוא ספר לו שהילדים האחרים מאד רחוקים מהשם יתברך, הם פוגמים הם עושים עבירות רחמנא ליצלן.

”בא נתחיל לעבוד את השם”

רבינו לקח את חברו החדש הירא שמים שמעון ויצא אתו לשדה, הוא דבר אתו כמה טוב לעבוד את השם וכמה העולם הזה הוא טפשי, רבינו אמר לו: ”הרי אני מתחתן היום, אז אני בנדאי צריך להתחיל לעבוד את השם”; שמעון הקשיב היטב לחברו החדש - רבינו הקדוש, והוא נהיה צדיק גדול, יהודי כשר.

ילדים יקרים, אם חבר לוקח אותך למקום שקט והוא רוצה לגעת בך במקום שהשם לא מרשה - תברח ממנו! אם מישהו

רוצה לגעת בך באות ברית קודש- תצעק: "געוואלד!!!!"
"הצילו!!!!" אל תפחד לצעוק, כי אם תסכים לו יהיה מר
מאד.

קח חבר טוב שאתו תוכל לשחק, לרוץ, לרקד ולקפץ. ילדים
שמדברים בעדינות, אתם צריף להתחבר; ואז כולכם תגדלו
צדיקים גדולים.

